

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXIX. Gregorii Papae I. Ad Sabinianvm Diaconvm. De superbia
Ioannis episcopi vitanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

adhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum: quod si non audierit eos, dic ecclesie. Si autem ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Ego itaque per responsales meos semel & bis verbis humilibus hoc quod in tota ecclesia peccatur corripere studui: nunc per meipsum scribo. Quidquid facere humiliter debui non omisi. Sed si in mea correptione despicior, restat ut ecclesiam debeam adhibere. Hæc itaque dicens, omnipotens Deus fraternitati vestræ indicet, quanto circa vos amore constringor; quantumque in hac causa non contra vos, sed pro vobis lugeo. In qua tamen præceptis euangelicis, institutionibus Canonum, utilitatibus fratrum personam præponere non possum, nec eius quem multum amo. Scripta autem sanctitatis vestræ dulcissima atque suavissima de causa presbyterorum Ioannis & Athanasii suscepi, de qua vobis in subsequen-
tibus domino adiuuante respondebo, quia sub tantis tribulationibus circumfusis barbarorum gladiis premor, ut, non dico multa tractare, sed mihi respirare vix liceat. Data Kalendis Ianuarii indictione XIII.

EPISTOLA XXXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD SABINIANVM DIACONVM.

De superbia Ioannis episcopi vitanda.

Gregorius Sabiniano diacono.

Ioan. diac.
lib. 3. cap.
55.

DE causa fratris nostri viri reuerendissimi Ioannis episcopi Constantinopolitani duas epistolas facere nolui. Sed vna breuiter facta est, quæ vtrumque habere videretur admixtum, id est, & rectitudinem & blandimentum. Tua itaque dilectio eam epistolam, quam nunc dixi, propter voluntatem imperatoris dare studeat. Nam de subsequenti talis alia transmittitur, de qua eius superbia non latetur. Ad hoc enim vsque peruenit, ut sub occasione Ioannis presbyteri gesta huc transmitteret, in quibus se pene per omnem versum οἰκουμένην patriarcham nominaret. Sed spero in omnipotentem Deum, quia hypocrisim illius superna maiestas soluet. Miror autem quomodo dilectionem tuam fallere potuit, ut permitteres domno

imperatori persuaderi, quatenus ad me sua scripta de hac causa transmitteret, in quibus admoneret ut cum eo pacem habere debuisset. Qui si iustitiam tenere vult, illum debuit admonere ut se a superbo vocabulo compesceret, & protinus inter nos pax fieret. Tamen qua id calliditate a prædicto fratre nostro Ioanne factum sit, minime suspicor pensasti. Idcirco enim hoc ille fecit ut audiretur dominus imperator, & ille in sua vanitate confirmatus esse videretur; aut non a me audiretur, & eius animus contra me irritaretur. Sed nos rectam vitam tenemus, nihil in hac causa aliud nisi omnipotentem Dominum metuentes. Vnde tua dilectio in nullo trepidet. Omnia quæ in hoc sæculo videt alta esse contra veritatem, pro veritate despiciat; in omnipotentis Dei gratia atque beati Petri apostoli adiutorio confidat. Vocem Veritatis recolat dicentis: *Maior est qui in cælis est, quam qui in mundo,* & in hac causa Ioan. 14. quidquid agendum est cum summa auctoritate agat. Postquam enim defendi ab inimicorum gladiis nullo modo possumus, postquam pro utilitate reipublicæ argentum, aurum, mancipia, vestes perdidimus, nimis ignominiosum est ut per eos etiam fidem perdamus. In isto enim scelesto vocabulo consentire, nihil est aliud quam fidem perdere. Vnde sicut tibi iam transactis epistolis scripsi, nunquam cum eo procedere præsumas.

EPISTOLA XL.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORVM MEDICVM.

Gratias refert de pecunia pauperibus transmissa.

Gregorius Theodoro medico.

EGO omnipotenti Deo gratias ago, quia eorum qui se vicissim veraciter diligunt loca animi non diuidunt. Ecce enim, dulcissime & gloriosissime fili, longe a vobis distamus corpore, & tamen præsentibus vobis existimus caritate. Hoc vestra opera, hoc scripta testantur, hoc de præsentibus expertus sum, hoc de absentibus vestra gloria recognosco. Hoc vos & hominibus amabiles, & omnipotenti Deo dignos in perpetuum faciat. Quia enim virtutum mater est caritas, idcirco bonos operum fructus profertis,